POČITNICE V NAŠIH LETOVIŠČIH

Pacuški živ-žav

Kot smo zapisali že v prejšnji številki Naše komune, je naš **Pacug** – letovišče v slovenskem Primorju že kar oživel. Za malčki iz viških vrtcev so tu sedaj šolarji s programi šol v naravi, prave počitniške kolonije pa se pričakujejo v prvih dneh julija. Najbrž ni potrebno posebej poudarjati, da je bilo zanimanje večje kot so možnosti. V Pacug se otroci resnično radi vračajo, letos pa bodo še posebej zadovoljni, saj so poti in stezice po njem

na novo urejene, nova je tudi asfaltna pot do tega pravega otroškega mesteca. In tudi utrip je temu prijeten, saj ga navdihuje mladost z vsemi lepimi doživljali. Tu so še skrbne vzgojiteljice, pa neumorni oskrbnik Filip, prizadevni kuharici Marija in Rezka, ki znata še kako poskrbeti za lačne

Odstopljeni avtorski honorarji Naše komune ZA PACUG

Franc Malovrh	2.000 SIT
Ladka Deterding	2.000 SIT
Slavko Novak	2.000 SIT
Ladka Deterding	1.800 SIT
Marjan Plestenjak	1.500 SIT

želodčke in če bo koga kje zabolelo ali pa bo staknil poškodbo, da zanj en dva tri poskrbel dr. Kosta, ki bo v Pacugu vse do konca poletne sezone.

Marsikaj bo v Pacugu še potrebno storiti tudi v prihodnje in o tem so spregovorili tudi člani **viškega izvršnega sveta,** ki so si v prvih dneh

junija to počitniško bazo tudi ogledali. Bili so prijetno presenečni nad vestnim upravljanjem Zveze prijateljev mladine in obljubili so (obljube so dosedaj vedno tudi izpolnili), da bo Pacug, ki ga moramo za vsako ceno obdržati (o tem se bodo pogovarjali s piranskimi občinskimi kolegi) tudi v prihodnje deležen vse pozornosti. Lepo pa so se v Pacugu počutili tudi ravnatelji viških osnovnih šol in prav tako izrazili zadovoljstvo nad urejenostjo našega letovišča.

Skratka, v septembrski številki našega glasila pričakujemo obilo lepih, sončnih in pravih morskih pozdravov naših otrok! Želimo jim prijetne počitnice!

NA ZAPOTOKU

Šola življenja v naravi

Občinska Zveza prijateljev mladine je v sodelovanju z Agencijo Gremo pripravila 7 dnevno šolo življenja v naravi. Otroci bodo pod vodstvom mentorja-tabornikov postavljali šotor, kurili ogenj, streljali z lokom, se orientirali s pomočjo karte, postavljali bivake in preživljali prosti čas ob športnih in družabnih igrah.

Prva izmena bo od 27. junija do 4. julija, druga pa od 22. do 29. avgusta. Vse informacije dobite **na ZPM, telefon 213-988 in Agenciji Gremo, telefon 268-103.**

Z željo, da računalnik postane uporaben pripomoček v vsakdanjem življenju in ne le igračka za igranje video igric, pa so za osnovnošolce pripravili začetni tečaj računalništva, ki bo prav tako v domu ZPM na Zapotoku. Informacije dobite na gornjem naslovu.

Še to. Prijeten počitniški dom na Zapotoku, nedaleč od Ljubljane, a pod vznožjem mokrških hribov, nudi pravo planinsko počutje in neposreden stik z naravo. Letos bo pri domu še živahnejše, saj so na dvorišču (upajmo, da bo kmalu tudi asfaltirano) postavljena številna igrala, tako, da za dolgčas ne bo časa!

Rekreacijski center Ljubljanica

Ob levem bregu Ljubljanice, pred odlivom v Grubarjev kanal, so objekti RCL, kjer se z rekreacijskim veslanjem ukvarjajo že od začetka stoletja. Ob reki, med zelenjem dreves in v senci lipe, smo se pogovarjali s predsednikom društva **Alešem Mižigojem,** gospodarjem **Janezom Selanom,** trenerjem najmlajših veslačev **Tomažem Trčkom** in drugimi člani društva.

Velik preobrat v delovanju društva se je zgodil po znanih portoroških sklepih, ko so se korenito spremenili pogoji tekmovalnega športa. Tedaj so se usmerili v rekreacijo, samo zgradili poznan splav »Julija«, na novo uredili pristanišče, odkupili zemljišče za tri teniška igrišča.

Veslanju, ki je prvotni namen društva, naj bi razširitev dejavnosti omogočila preživetje in razvoj.

Pred približno osmimi leti pa se je skupina veslačev ponovno pričela vključevati v veslaška tekmovanja in sčasoma so se uvrstili med najbolj vidne klube v Sloveniji. Center ob Ljubljanici tako ni le pomembna pridobitev viške občine, ampak tudi poživitev športnih in turističnih dejavnosti v celotni Ljubljani.

V sklopu turistične ponudbe je pred leti življenje ob Ljubljanici razgibala tudi prireditev Noč na Ljubljanici. Ta dogodek je obudil tradicijo ljubljanskih čolnarjev, ki so že v časih pred železnico in tovornjaki prevažali blago po Ljubljanici. Nanje danes spominjata Velika in Mala čolnarska ulica. Letos bodo prireditve ob Ljubljanici na obletnico osamosvojitve Slovenije **24. junija.**

Taka prireditev še danes poudarja namen nekoč čiste reke za zgodovinski razvoj Ljubljane.

Za društvo ob reki, ki omogoča vodne in obvodne športe, je veslanje gotovo najbolj značilno. V tekmovalnem športu so veslači tudi lani dosegli lepe uspehe. **Dvojec brez krmarja s posadko Geršak–Dolničar** se je na svetovnem prvenstvu za člane B v Glasgowu na Škotskem uvrstil na sedmo mesto, skifist **Peter Mladenič** pa na četrto. Mlajša mladinka **Romina Štefančič** je bila večkratna državna prvakinja v skifu enojcu. Veliko medalj je osvojila tudi posadka dvojnega dvojca **Tihi Kovačič–Tine Grden** in skifist Klemen Geršak.

V letu 1993 si je nastop na svetovnem prvenstvu v Grčiji že zagotovila posadka **Geršak–Dolničar** v dvojcu brez krmarja, kandidata pa sta še lahki skifist **Robert Blumaver** in skifist **Alen Fatur.**

Ker ni dovolj finančnih sredstev trenirajo člani in mladinci sami na Ljubljanici, ob vikendih pa na Bledu pod vodstvom zveznega selektorja **Miloša Janše.** Tekmovalci imajo sedaj štiri nove čolne, hranijo pa še muzejske tekmovalne čolne stare do petdeset let. Po zgledu collegeov so se v RCL dogovorili za medsebojna veslaška tekmovanja mariborske in ljubljanske univerze, ki bodo potekala izmenoma na Ljubljanici in Dravi. Na prvem tekmovanju so zmagali Mariborčani, prireditev pa je povezana še s srečanjem obeh študentskih vlad in rektorjev.

Taborništvo na Vrhovcih

Taborniki roda Blagajev volčin z Vrhovc že vrsto let usmerjajo mlade h koristnemu preživljanju prostega časa. V svojih vrstah združujejo skoraj 100 osnovnošolcev, ki se v 8 skupinah, pod vodstvom izkušenih tabornikov uče življenja v naravi. Navkljub večjim težavam pred leti, ko je taborništvo zaradi nemogočih pogojev za delo in materialne stiske skoraj zamrlo, članstvo zadnja tri leta narašča. Zanimanje za tobornike je vedno večje, kar je velika spodbuda zagnanim entuzijastom, ki vodijo delo roda. In dela je resnično veliko. Redni tedenski sestanki, številni eno in več dnevni izleti, tekmovanja ... in seveda taborjenje, krona celoletnega dela. Letošnje **taborjenje v Koželjskem grabnu na Notranjskem** je pripravljeno. S pomočjo sponzorjev je taborjenje po simbolični ceni omogočeno več kot štiridesetim otrokom. Še posebna zahvala gre glavnima sponzorjema DRŽAVNI ZALOŽBI SLOVENIJE in LJUBLJANSKIM MLEKARNAM. S celoletno podporo pa se je izkazalo vodstvo Osnovne šole Vrhovci, še posebej tabornikom naklonjeni ravnatelj DRAGO ČERNOŠ. Tudi za novo šolsko leto je program aktivnosti tabornikov izredno pester. **In ker bodo jeseni vpisovali v svoje vrste nove člane, vabijo mlade z Vrhovc in okolice, da se jim pridružijo.**

Plavalni tečaji na Koleziji

Plavalni klub Ljubljana tudi letos poleti organizira na kopališču Kolezija tečaje za mlade pod vodstvom izkušenih plavalnih pedagogov. Desetdnevni tečaji so namenjeni tako začetnikom, slabšim plavalcem kot tudi dobrim. Izbirate lahko med dopoldanskimi in popoldanskimi, poleg plavanja pa so vanj vključene tudi telovadba in igre.

Lahko pa se odločite tudi za tečaj plavanja združen s celodnevnim varstvom otroka (od 7.30 do 15. ure odnosno po dogovoru) in kosilom.

Voda v bazenu je ogrevana, v primeru deževnega vremena bo tečaj podaljšan.

Dopoldanski tečaji (30 ur, 9.00–12.00)
I. 28. 6.–9. 7. 1993
II. 15. 7.–29. 7. 1993
III. 2. 8.–13. 8. 1993

Popoldanski tečaji (10 ur, 18.15–9.15)
I. 28. 6.–9. 7. 1993
II. 15. 7.–29. 7. 1993
III. 2. 8.–13. 8. 1993
Tečaji z varstvom
I. 28. 6.–9. 7. 1993
II. 15. 7.–29. 7. 1993
III. 2. 8.–13. 8. 1993

CENE: dopoldanski tečaj (30 ur): **3.999 SIT**
popoldanski tečaj (10 ur): **2.999 SIT**
tečaj z varstvom (75) ur): **6.999 SIT** (kosilo je v ceni)

Informacije in vpis; Plavalni klub Ljubljana, Hajdrihova 21a – kopališče Kolezija – Telefon: (061) 332-026. Uradne ure od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure in od 15. do 17. ure.

Plavalni klub Ljubljana

MILAN ŽIROVNIK-NAJSTAREJŠI AKTIVNI KOLESAR

Kolo te reši vseh misli

»Da se mu le da,« zmajujejo z glavami nekateri starejši ljudje z dolomitskega konca Ljubljane, ko jo mimo po cesti na kolesu primaha kleni starec kratkih sivih las in žilavih nog. Na desetine in desetine kilometrov prevozi vsak dan ta nenavadni kolesar in ni ga strah ne strmih klancev in ne naglodanih makadamskih poti.

Milan Žirovnik z Viča je pravi metuzalem slovenskega tekmovalnega kolesarstva, saj se kljub svojim 77 letom še vedno redno udeležuje vseh kolesarskih dirk rekreativcev. Zanimivo pa je, da je na kolo sedel šele pri šestdesetih – ko je šel v pokoj.

»Na prvi dirki sem vozil kar z navadnim ženskim kolesom diamant. To je bilo tam leta 1977 v Dolu pri Domžalah. Boljšega kolesa tedaj še nisem imel, saj sem poprej v glavnem le smučal,« pravi kleni Vičan, ki mu je šport podaril tudi zdravje; vsaj že nekaj deset let namreč ni bil pri zdravniku.

Kar deset let je bil Milan Žirovnik republiški in državni prvak v svoji starostni kategoriji, zadnja leta pa ga, kot pravi, premaguje slikar Makuc, ki je devet let mlajši. Oba sta namreč v najvišji starostni kategoriji.

»Zadnja leta sem marsikaj zanimivega doživel. Na svetovnem prvenstvu veteranov pred tremi leti, kjer so v glavnem tekmovali le odslužen kolesarski veterani, sem bil denimo edini Slovenec. To je bilo svojevrstno doživetje. V Metliki predlansko pomlad pa nas je pralo, da je bila groza, mislil sem, da bom zmrznil. Podobno je bilo tudi pred dnevi, ko smo vozili v Trst. Toda brez kolesa ne morem. Vsak dan prevozim vsaj po šestdeset

kilometrov. Na kolesu se otresem vseh misli in se nadiham svežega zraka. Če le dva ali tri dni ne sedem na kolo, se mi zdi, da mi nekaj manjka, da sem nekaj zamudil. Najrarje vozim proč od prometa, v bližini gozdov, zelenja, tam je tudi boljši zrak in tam se človek bolje počuti. Kar čudim se, da nisem že prej odkril vseh teh čarov kolesarjenja.«

BRANKO VRHOVEC

BALINARSKI KLUB BRDO

Kandidati za državnega prvaka

Balinanje ni samo prijetna rekreacija, temveč je tudi tekmovalni šport. Med najboljšimi klubi v Sloveniji je brez dvoma Balinarski klub Brdo iz viške občine, ki je bil ustanovljen že leta 1968, se vključil v Ljubljansko balinarsko zvezo in še tega leta v redna tekmovanja. Prvo, enostavno balinišče so si zgradili na lokaciji posestva Bokalci, zaradi naraščanja števila članov, pa so leta 1971 zgradili novo, dvovrstno balinišče bližje centru Brda. V letu 1979 je bilo zaradi lokacijskih problemov delovanje društva ogroženo, saj so bila nato zaradi gradnje zahodne ljubljanske obvoznice igrišča porušena. Tekmovalna ekipa je tedaj gostovala na igriščih drugih klubov. Leta 1981 je klub s težavami pridobil sedanjo lokacijo ob avtocesti. Pričeli so iz izgradnjo in člani so do otvoritve igrišč vložli 7.320 ur prostovoljnega dela, kar pove, da navdušenja ni manjkalo.

Tekmovanja na lastnih igriščih so prinesla rezultate. Leta 1983 so se že uvrstili v slovensko ligo, naslednje leto pa prvič osvojili naslov slovenskega prvaka. Takrat je s sistematičnim delom pričela pionirska balinarska šola in rezultati so upravičili odločitev.

Vrhunec športnih uspehov za klub Brdo pa je leto 1992. V novoustanovljeni slovenski super ligi je klub osvojil prvič **naslov ekipnega državnega prvaka.** S tem se je uvrstil v tekmovanje za Pokal evropskih državnih prvakov. Najboljša igralca ekipe in nosilca iger sta bila Matjaž Pelc in Franc Popit. Vendar to ne zmanjšuje dragocenega prispevka drugih članov moštva, ki je homogeno, v njem ni razprtij, kar je za ekipo zelo pomembno. To in še več o delu kluba nam je povedal Peter Snoj, tehnični vodja društva.

V letu 1993 so s treningi na lastnih igriščih pričeli že konec marca. Preko zime so s treningi in tekmovanji gostovali na pokritih igriščih drugih društev (Šiška, Balinček). V okviru možnosti so stroške najema pokritega balinišča krili iz reklam. Treningov je bilo manj in priprava slabša, kar je vplivalo tudi na ambicije tekmovalcev.

V četrtem tekmovanju Pokala evropskih državnih prvakov 1993 so se pomerili z italijanskim predstavnikom iz Pordenona. Prvo srečanje v Ljubljani so izgubili, v povratni tekmi v Italiji so zmagali. Toda skupni rezultat je bil za prvaka Brdo slabši in častno so se poslovili od letošnjega mednarodnega tekmovanja.

Sedaj tekmujejo v dvokrožni slovenski državni super ligi, kjer nastopa deset klubov, tekem pa je osemnajst. Odigrano je bilo že 7. kolo, Brdo pa je dve tekmi izgubilo. Ambicije so morda manjše kot lani, ko so osvojili zlato, toda še vedno so kandidati v ožjem izboru za prvaka Slovenije.

Tekmovanja so naporna in zahtevajo od tekmovalcev veliko odrekanja. Igra se pet mesecev vsako soboto. Posamezni igralci pa so še bolj obremenjeni, saj igrajo tudi v drugih disciplinah, ki štejejo za državno prvenstvo; posamezno, dvojice, hitrostno in pozicijsko zbijanje. Za ta prvenstva se porabi veliko časa, saj je samo v Ljubljani prijavljenih preko 200 igralcev.

Balinanje je v zadnjih letih postalo razvit in razvejan šport. Tako je vsaka tekma državnega prvenstva sestavljena iz osmih disciplin: trojica (3 igralci), dvojica, hitrostno zbijanje v času petih minut, pozicijsko zbijanje, dve tekmi bližanje in zbijanje v krog, ter dve tekmi posamezno-klasično. Taka tekmovanja trajajo od štiri do pet lur. Vrsta novih disciplin je naredila balinanje bolj atraktivno za gledalce, med tekmovalci pa je vedno manj starejših in več mladih.

Med najboljše se ni lahko uvrstiti, saj je samo v Ljubljani 64 klubov, v Sloveniji pa 212. Balinarski klub Brdo ima skupaj 130 do 140 članov, tekmovalno aktivnih pa je okrog 40 članov.

V okviru Balinarskega kluba Brdo deluje še sekcija »DOLOMITI«, ki tekmuje v 1. ljubljanski ligi, ima pa vse možnosti, da se vrne v slovensko 2. ligo, kjer so bili že leta 1992. Sekcija je namenjena predvsem mladim tekmovalcem.

V. F.